

РЕШЕНИЕ

№ 1707

гр. София, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 20.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **11737** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на П. Л. В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПAM/ № 23-4332-005453 от 19.10.2023 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПAM по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Ответникът не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 19.10.2023 г. на В. е наложена ПAM, за това, че на 11.10.2023 г. около 14:40 ч. управлява МПС без да представи свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/, като се установява, че е лишен от право да управлява МПС по административен ред. За извършеното нарушение на В. е съставен акт за установяване на административно нарушение от 11.10.2023 г. /л. б/.

От изисканите от съда от ответника доказателства се установява, че на В. е съставено Наказателно постановление /л.34/ от 03.04.2023 г. за това, че на 18.03.2023 г. около 04:20 часа поради несъобразена скорост реализира ПТП с паркирал

автомобил, не спира и напуска мястото на ПТП. Впоследствие е задържан. За въпросното ПТП е приложен и АУАН, видно от който В. е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта – 2,37 промила. Кръвната проба на лицето е 1,99 промила /л. 39/. Изготвени са докладни записки.

Приложена е и ЗПАМ от 18.03.2023 г. /л. 36/, с която на В. е наложена ПАМ на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца. Издадена е и втора ЗПАМ от същата дата /л. 37/, с която на В. е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

Представени са заповеди за компетентност /л. 12 и сл./.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди от 07.07.2023 г., 31.05.2022 г. и от 28.11.2019 г., издадени от Директора на СДВР, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка /ПАМ/ - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Настоящият състав намира, че са налице предпоставките за налагане на ПАМ. От представените доказателства безспорно се установява, че с НП от 03.04.2023 г. В. е лишен от право да управлява МПС. Издадена е и ЗПАМ, с която СУМПС му е временно отнето. Въпреки това, същият е управлявал МПС, както и той признава в жалбата си. Ирелевантно за налагане на ПАМ е дали това управление е било за кратко или за дълго. Правнорелевантният факт – управление на МПС след като е лишен от право да го управлява, респ. при отнето СУМПС – безспорно е налице. В случая, на водача е бил съставен и АУАН на 11.10.2023 г. във връзка с констатираното нарушение, поради което и административният орган в условията на обвързана компетентност е длъжен да издаде заповед за налагане на ПАМ съгл. чл. 171 от ЗДвП, което в случая е направено.

Неоснователни са възраженията в жалбата и в писмените бележки. Наличието на спешна необходимост от преместване на МПС не е доказано, нито са представени доказателства за извършвани ремонтни действия на улицата, респ. за разпоредено спрямо В. от страна на органите на МВР преместване на МПС. Възражението, че водачът оспорва „предходно наложена глоба с лишаване от право на управление“ не

променя извода за законосъобразност на приложената мярка. Действително, видно от справка-картон на водача НП е обжалвано и съгл. чл. 64 от ЗАНН не е влязло в сила. На В. обаче е издадена предходна ЗПАМ от 18.03.2023 г. с правно основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, с която СУМПС временно му е отнето, но за не повече от 18 месеца. Наличието на цитираната ЗПАМ задължава административния орган да наложи процесната ПАМ, доколкото лицето управлява МПС след като СУМПС му е отнето по реда на чл. 171, т.1 от ЗДвП. Няма доказателства В. да е обжалвал тази ЗПАМ, а и съгл. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП дори и да има жалба, то тя не спира изпълнението на ЗПАМ. Именно и поради тази причина, на процесната дата – 11.10.2023 г., В. не е представил СУМПС. При това положение административният орган в съответствие с разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, като е констатирал наличието на предпоставките на цитираната разпоредба, законосъобразно е приложил оспорваната ПАМ, като мярката е за минимално предвидения в закона срок.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Ответникът не претендира разноси, няма доказателства такива да са направени, поради което не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Л. В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-4332-005453 от 19.10.2023 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция при СДВР, с която на В. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: